

her i København. (*Sabroe*: Og af Drikkeri). Ja, Drikkeri kunne vi ogsaa tage med. I dette Skydebaneselskab mødte de ny Ministre, ogsaa de nyeste. Da jeg til min virkelige Bedrøvelse, det kan jeg sige, saa, at selv det ærede Medlem fra Æbeltoft (*Neergaard*) — det er vel rigtigt, jeg har set det refereret i Bladene — havde givet Møde der og vilde anse det for en Ære at blive optagen i denne Kreds, da sagde jeg til mig selv: Ogsaa du, min Søn Brutus, det havde jeg dog ikke tænkt! Og ved en Lejlighed, da Stemningen blev lidt bevæget, udbragte disse Grosserere i opløftet Stemning en Skaal for Fæstningen, uden at de Herrer Ministre, der ogsaa nu have Landbefæstningens Nedlæggelse paa deres Program, protesterede. Den gamle Berg søgte andre Kredse; han søgte til kulturdyrkende Kredse her i København, han søgte Omgang med Forfattere og Videnskabsmænd. De Herrer Epigoner søge Selskab med Skydebrødrene og karakterisere derved sig selv og det aandelige Niveau, hvorpaa de staa.

Der har ikke været Tilløb til de Smaa-reformer, som dog havde været saa lette at gennemføre, men som vilde bære Vidnesbyrd om en ny Tid, og som Landstinget ikke kunde forhindre dem i at gennemføre, Afskaffelse af Uniformer, Undladelse af at modtage Ordener og Titler, en lille Reform af de gamle Skrivelser. Jeg læste forleden i „Berlingske Tidende“ en Skrivelse, der lyder saaledes: Til Os elskelig Jens Christian Christensen — nogle Dage efter at Os elskelig Jens Christian Christensen vistnok efter alt, hvad man kan skønne, havde faaet et Spark ned ad Trapperne. Det mindede mig ganske om, at jeg i min Ungdom et Par Gange om Aaret i „Berlingske Tidende“ læste en Skrivelse til: „Os elskelig Jacob Brønnum Scavenius Estrup“. Ja, det er Smaating, kan man sige, men naar de Herrer ikke have Magt til at reformere i det store, hvorfor Pokker reformere de saa ikke i det smaa, der kunne de da i alt Fald gøre det. Det er Smaating, men en Mands Karakter faar netop sit Udslag gennem mange af disse daglige Smaating. Hvorfor f. Eks. ikke afskaffe Gudstjenesten ved den bekendelsesløse Rigsdags Sammentræden? Vi have Gang paa Gang krævet den lille Reform. Hvad er det dog for en fuldstændig forældet Institution, at den bekendelsesløse Rigsdag skal samles ved Gudstjeneste! Det er jo ganske stridende mod den Aand, som Grundloven vil gennemføre; det er jo forargeligt, ikke mindst fra et religiøst

Standpunkt. Hvad tror det ærede Medlem fra Assens (*Berntsen*), som staar her, at gamle Grundtvig vilde sige om den Ting, han, der vilde have det borgerlige og det kirkelige skilt fra hinanden? Ja, det er det frygtelige at tænke paa, at der i Halvtredserne og Treserne var Venstremænd, demokratiske Førere, der vare hundrede Fald mere frisindede end de Epigoner, der nu sidde og brede sig, og som ville bilde Bønderne ind, at de ere Demokratiets Mænd. Det er det sørgelige, at vi i alle Henseender ere gaaede tilbage i disse 50 Aar i Stedet for dog at gaa en Smule fremad.

Nu har jeg i de sidste Uger set ligesom en Antydning af, at man muligvis alligevel kunde tænke sig en Kamp med Kongemagten, i hvert Fald en vis Uvillie overfor Kongemagten efter det sidste, der er sket i disse Uger. Den ærede Ordfører for Flertallet talte lidt om, at hvis Parlamentarismen ikke blev respekteret, kunde det skabe et mindre heldigt Forhold mellem Folket og Kongemagten, og deri har han naturligvis Ret. Jeg har ogsaa i den Adresse, som Ringkøbingvælgere sendte Konseilspræsidenten, en Adresse, som Konseilspræsidenten uden nogen Indvending tog imod, set meget stærkt understreget, at han har maattet indgive sin Demission, skønt han vilde fortsætte; det er ogsaa kommet stærkt frem i adskillige af Regeringspressens Organer. Der har været ligesom et Tilløb til at rejse en Tillidsstorm — der var en Adresse oppe fra et Sted i Vendsyssel, øvre fra Skern og fra forskellige andre Steder —, en Tillidsstorm, der skulde holde Konseilspræsidenten fast ved Magten. Der var et Tilløb til det i „Aalborg Amtstidende“, der Dagen efter Demissionen begyndte at sige: Den Mand skal blive, i hvert Fald skal i alt væsentligt de samme Mænd fortsætte. Hvorfor er det ikke blevet til andet end Tilløb? Af to Grunde. For det første fordi de Herrer have ført en saadan Politik, at det har været umuligt at fremkalde en saadan Tillidsstorm; men for det andet, fordi de Herrer og den nuværende Regering ere ude af Stand til enhver alvorlig Modstand mod Kongemagten i dette Øjeblik. Det er Sagen. Den Konseilspræsident, der i Fjor oppe paa Færøerne erklærede, at Kongemagten var det faste i dansk Forfatning, men Parlamentet det vigende, den Mand kan ikke tage den Kamp op, om det saa skulde være. Det er Nemesis, det er en retfærdig Gengældelse, naar han nu faar sin Afsked paa graat Papir.